

הד של עבר - דימוי של הווה

היצירות המוצגות בתערוכה של אמנים בעלי תפישות וכוונו יצירה שונים- חלקן מייצגות את אוסף המוזיאון, נשאלת השאלה האם הם מממשים את אותם הרעיונות שהעסיקו אותם בעבר באופן שונה והאם פותחים אופקים חדשים באמנות הקרמיקה- בהווה? נשנית שאלת מוטיב "הכד" המחובר לאמנות הקרמיקה בדימויים שונים. הכד בתערוכה הינו פסל או אובייקט שדרך העיבוד הרעיוני שלו ייחודי בהענקת האמן את ה"אני" הפנימי שלו. האם מתקיימת מהות שונה לכד, לאובייקט, לפסל בפרספקטיבת הזמן? האם משתנה המבנה למופשט או לבעל הדגש צורני, בעל עוצמה של חומר, טקסטורה וצבעוניות. ההופך ליצירת אמנות בעלת ערכים עכשוויים שונים - בחלקם אסתטיים או מושאליים מהעיצוב או מרעיונות מושגיים ויצרניים שפה ותקשורת שונים?

ECHO OF THE PAST - IMAGE OF THE PRESENT

The pieces displayed in the exhibition are the works of artists who different approaches and dissimilar manners of artistic creation. Some of them from the museum collection. The question raised here employ is whether they continue to deal with the same ideas occupied them in the past but in a different from, and whether they are revealing new horizons for ceramic art in the present. Another issue addressed here, and not for the first time, is that of the motif of the "pot" or "vessel", appearing in ceramic art in a variety of images. The pots in the exhibition are sculptures or objects whose conceptual working is unique in that the artists endow them with the attitudes of their inner selves. Does the pot, the object, the sculpture, acquire a different meaning from the perspective of time? Dose the construction become more abstract or more formalized? Do the qualities of material, texture, and coloration turn it into a work of art with different contemporary values - some of them aesthetic and others emerging from the design or from conceptual notions, creating a new type of language and communication?

ספט. 96 אוק.

כפר
Kahana

בית אהרון כהנא

רח' רוקח 147, רמת-גן טל: 03-7523348

מוד פרידלנד (ז'ל) - ביצירות המוצגות בתערוכה זו, קומפוזיציות של חלקי כלים שאפשרו לאמנית לבטא את דעיון "השבירות" הקרמיקה שבירה וכך גם חיי האדם - התמודדות מתמדת בלחצים וזעזועים החלים במירקם רגישות באדם ובעולם, מגיעה לעיתים לרגעי-משבר כך גם הקדר - בהליך יצירת כלי ובאמצעות לחץ, מעוות ומשנה את צורת החומר ומהותו. יצירות הקולאז' מבטאות את האינטראקציה בין השברים לבין השאיפה והרצון להגיע לשלמות אחת.

MAUDE FREIDLAND (DECEASED) - The works in this exhibition are compositions of vessel fragments that enabled the artist to express the idea of "fragility," the ceramic pieces are broken, as is human life - a constant struggle with pressures and shocks in the sensitive tissue of the individual and the world that sometimes culminates in moments of crisis. So it is with the potter. In the process of creating a vessel, he applies pressure, twisting, changing the form and meaning of the material. The collages express the interaction between the fragments and the desire to achieve a single whole.

בוריס רובינשטיין - דמויות שהן מעבר למימד הזמן מודגשים באופן עקיב - פרטי הטקסטורה ליצור שלמות אחת בעלת נפח המהווה כסות לדמות מופשטת שבדמיון.

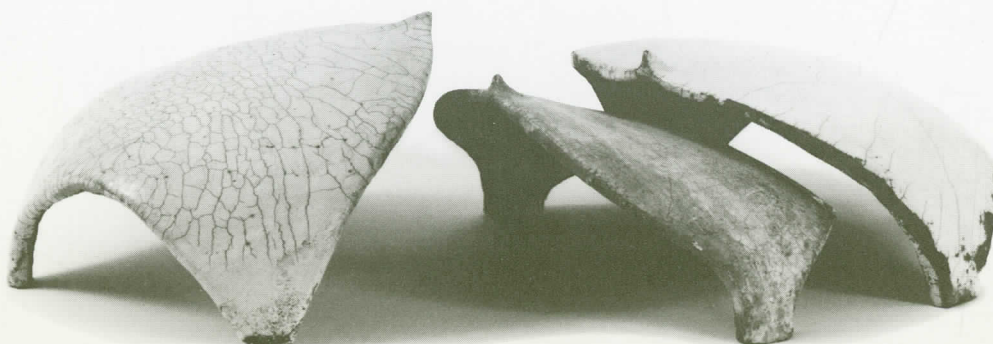
BORIS RUBINSTEIN - In images beyond dimension of time, the details of the texture are consistently emphasized to create a single voluminous unity encasing an abstract figure of the imagination.

RINA KIMCHE - A view toward links - patterns of life, - in a repetition of images and circular placement that requires the viewer to observe reality from above and from the sides. the viewer's eye is seemingly sucked inward by the quivering translucence of the white tapestry of stones. Today, the artist look inward, her works having undergone an inner process of reduction and internalization in the image of the "pot" with its crude materiality and dark coloration, with the same white stones strewn about like points of light.

דינה קמחי - מבט לעבר - חוליות - תבניות החיים, הכפלת דימויים והצבתם המעגלית מחייבת את הצופה לראות את המציאות מלמעלה ומן הצדדים. המבט המתבונן כמו נספג פנימה עם השקיפות הדוטטת של דיקמת האבנים הלבנה. היום, המבט מדוכדך פנימה ועובר תהליך פנימי של צימצום והפנמה בדימוי "הכד" בחומריותו הגסה וצבעוניותו הכהה ושילוב אותן אבנים לבנות זרועות כפרטים בהידים.

ורדה להב - עדיין בדימויים שמקורם מהטבע - כחופפים זה את זה עוקבים זה את זה - דיאלוג בין החומר לדעיון - מיצוי דעיון לתעתיקים מהטבע העבריים מופשטים

VARDA LAHAV - Still employing images drawn from nature - overlapping or succeeding one another - the artist creates a dialogue between the material and the idea, giving conceptual shape to transcriptions from nature in abstract values.

תניה אנגלשטיין - המבנים בעבר היו גופים מרובעים בעלי רגליים ובלעדיהם, אולם תמיד קיימת הזיקה לכלי כאובייקט בעל דפנות מוגדרות במיכל, לעיתים סגור לעיתים פתוח. המבנה הנוכחי נוטה אל הכלי ביתר הדגש, יציאה מחדות המרובע הגאומטרי אל עבר עידון צורני מעוצב ככד, בתשומת לב מיוחדת לעיצוב המיכסה.

TANIA ENGLESTEIN - In the past the artist's constructions were square vessels with or without legs, but there was always a reference to the piece as an object with sides that defined it as a container, whether open or closed. Her present constructions place even greater emphasis on the vessel, moving away from the angularity of the geometric square toward a softer form shaped like a pot, with particular attention paid to the design of the lid.

דורון יעקובי - "כד-גוף" מאבד היום את זהותו כגוף, פונה לצבעוניות חריגה ומשלב רמזים של דו-מיניות. שילוב של חילזון ולטאה סממני מירקם הטבע המרחיקים את הזהות הדו-מינית.

DORON YACOBI - Today, the "vessel-boby" has lost its identity as a figure, has acquired unconventional coloration, and incorporates indications of bisexuality. Combination of snail and lizard, signifiers of the fabric of nature negating the bisexual identity/

עידית עדי - המשך לשילוב טכניקת דפוס המשי בפיסול, מצטיינת עבודותיה - באסתטיקה שובת לב בהקשרים בלתי צפויים במרחב יצירה שבתוכו היא מתקיימת. הצופה יהנה מן המשחקים המחשבתיים בקביעת משמעותה של היצירה.

EDITH ADI - Still incorporating silk-screen printing techniques into her sculpture, Adi produces works with entrancing aesthetics in surprising contexts for the creative space in which they exist. The viewers can not but enjoy the intellectual games she provokes as they try to determine the meaning of her work.

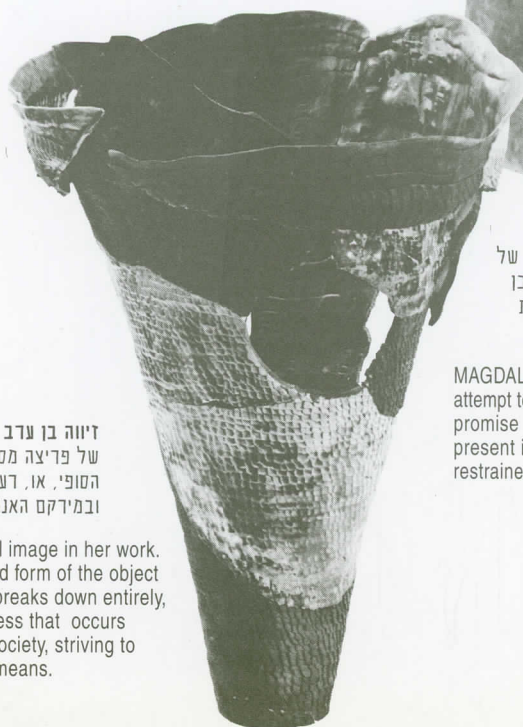

מגדלנה חפץ - הפנייה לעולם החי בעבר, כניסיון לאבחון זהויות של מעורבות והמתנה לעתיד של הבטחת חופש, או, איום כליאה - אכן מתמשש בהווה ביחסי אנוש, תוך ראייה מוחשית להתרחשות קולעת ועצורה - כביטוי להשקפת עולם.

MAGDALENA HEFETZ - The past reference to the animal world, in an attempt to discern identities of future involvement and anticipation of the promise of freedom or the threat of imprisonment, is realized in the present in human relations, with a concrete view of a precise and restrained event, as an expression of the artist's personal philosophy.

זיוה בן ערב - הכד - נשאר הדימוי המרכזי ביצירתה. קיום הליך של פריצה מסגידות אובייקט הכד אל עבר אחיזה רגעית לפני הפירוק הסופי, או, רעיון איחוד השברים - הליך המתרחש בעקביות בטבע ובמירקם האנושי להגעה לשלמות תוך עיבוד טכני מגוון.

ZIVA BEN ARAV - The vessel remains the central image in her work. It displays a process of breaking out of the closed form of the object towards a fleeting hold on the moment before it breaks down entirely, or the idea of uniting the fragments. It is a process that occurs constantly in nature and in the fabric of human society, striving to achieve perfection through avariety of technical means.

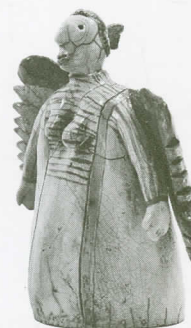
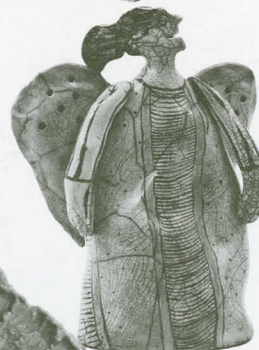

מאידה אונא - מימוש הדימוי התלת-מימד - הכד, שהאלמנט הצורני הפך לעיקרי בשילוב "ציורים" דו-מימדיים שטוחים מעובדים ע"י קווים וחדטה במשטח בקו ספונטני משוחרר.

MEIRA UNA - The three - dimensional images - the pot - in which the element of from is uppermost is combined with flat two - dimensional "paintings" drawn by lines or carved into the surface with a free spontaneous hand.

ענת בראל - האריח כנדבך נוסף אל המופשט המושגי הצומח מתוך אובייקט תלת מימדי אמורפי הכולל בתוכו זהויות גאומטריות.

ANAT BAR-EL - The ceramic tile is here a further step toward the conceptual abstract emerging from an amorphic three-dimensional object containing within it geometric identities.

גדולה עוגן - הענקת שיח חדש תוך יציאה ממסורת יצירה בחומר קרמי לחיפוש בלתי נפרד מהליך יצירתי, המתמקד בשאיפה להענקת חיות לפרגמנטים הזעירים ביותר על מנת להקליט את מבנה הטבע, בחומר אחר יציקת בטון בטכניקת יציקת חול- "הצומח" לצורת הטבע בעבודותיה.

GEDULA OGEN - Creating a new dialogue emerging out of the tradition of ceramic art in a search that is an integral part of the creative process, she focuses on the desire to animate the tiniest fragments in order to "record the structure of nature" in a different material - sand casting - the plant world in the natural habitat of her work.

חנה מילר - הנאיביות עדיין מודגשת בכל דמויותיה, מעבר לבעלי החיים המיתממים והמחוייבים, היצירה נושאת אמירה פולקלוריסטית ייחודית מתמשכת, טעונה בהומור ואינטלקטואליות מוסווית. עיבוד חופשי של דמויות מכונפות שאין בהן העוז לרחף אל מעבר למשטח הארצי.

HANNAH MILLER - Naivete is still prominent in all of her images. Beyond the innocent playful animals, the work makes a unique and continuous folkloristic statement charged with veiled humor and intellectualism. There is a free working of winged creatures that lack the daring to rise above the earthly surface

רעיה רדליך - כדים קטועים חסרים את שלמותם במכוון, להדגשת ההיבט הטכנולוגי המתקדם, העבשווי והעתידי, דרך הדפסי המחשב השזורים בהם. הכדים משנים את מהותם ומייצגים איזורים סמליים לכדים, לארכיאולוגיה, כמעטפות לא שלמות מקוטעות. יחד עם זאת מוצגת המעטפת כאלמנט פיזולי מעוצב, כ"קישוט" צבעוני.

RAYA REDLICH - Flawed vessels are deliberately left imperfect to highlight the aspect of advanced contemporary, futuristic technology shown in the computer printouts incorporated into them. The meaning of the pots is altered, and they come to represent symbolic references to pots, to archaeology, as incomplete shells. At the same time, the shell is presented as a stylized sculptural element, a vivid "ornament".